

Εκοιμήθη το αηδόνι του Αγίου Όρους

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

«Στις 04.10 το πρωί εκοιμήθη εν Κυρίω ο Γέροντας Σπυρίδων Μικραγιαννανίτης της Αδελφότητας του Υμνογράφου.

Γεννήθηκε (1951) στη Θεσσαλονίκη από γονείς Μικρασιάτες (κατά κόσμον Γεώργιος Ραχώνης), όπου και περάτωσε τις Γυμνασιακές του σπουδές. Φοίτησε στην Αθωνιάδα Σχολή (1968-1969) και αμέσως έπειτα (1970) έγινε μοναχός στη συνοδεία του Γέροντος Γερασίμου του Υμνογράφου, στη Σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης, στην Καλύβη της «Κοιμήσεως της Θεοτόκου», της οποίας σήμερα (1998 κ.εξ.) είναι ο ίδιος Γέρον. Πλούσια η μουσική του κατάρτιση και εμπειρία. Μαθητής του Χαρίλαου Ταλιαδώρου στο Μακεδονικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και του σπουδαίου σύγχρονου Αγιορείτη μουσικού και δασκάλου Γέροντος Μελετίου Συκιώτου στην Αθωνιάδα Σχολή. Συχνός ακροατής των μεγάλων Αγιορειτών ψαλτών της παλαιότερης γενιάς, πατρός Διονυσίου Φιρφιρή, Ιωάσαφ Ιωασαφαίου, διακο-Γιάνη, Γαβριήλ Μακκαβού, και πολλών άλλων. Η ψαλτική του εμπειρία εμπλουτίσθηκε ιδιαίτερα στον χώρο της Σκήτης της Αγίας Άννης, όπου καλλιεργείται και υπηρετείται η παλαιότερη αγιορειτική μουσική παράδοση, και με

επιχωριάζουσες τις μουσικές Αδελφότητες των Δανηλαίων και των Θωμάδων. Ο ίδιος έψαλλε επιπλέον στο Κυριακό της Σκήτης της Αγίας Άννης, ενώ συμμετέχει αδιάλειπτα ως ψάλτης στις μεγάλες Αγρυπνίες και Πανηγύρεις των Κελιών και των Μοναστηριών (συχνά και εκτός Όρους). Ευρύφωνος και σθεναρός, αποτυπώνει εξαιρετα στα μέλη που ψάλλει τη μακραίωνη παράδοση του ειδικού τόπου, στον οποίο ανδρώθηκε μοναστικά και μουσικά. Από τους πιο σημαντικούς αρχαιότροπους Αγιορείτες ψάλτες στο μεταίχμιο της παλαιότερης με τη νεώτερη γενιά. Λαμπρές οι ερμηνείες του σε παλαιά αρχαιότροπα και αργά μέλη, με ζώσα λειτουργική παράδοση στο Όρος».

Με αυτά τα λόγια παρουσίασαν τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως την εκδημία του Γέροντα Σπυρίδωνα Μικραγιαννανίτη, ενός από τους τελευταίους παλιούς Αγιορείτες Πατέρες, πιστούς στην γνήσια Αγιορείτικη παράδοση. Τον π. Σπυρίδωνα γνώρισα όταν ακόμα ήταν Δόκιμος Μοναχός στην ευλογημένη Συνοδεία του μακαριστού Γέροντα Γεράσιμου Υμνογράφου στην σκήτη της Μκράς Αγίας Άννας στο Άγιο Όρος. Τον θυμάμαι να εργάζεται σκληρά μαζί με τον επίσης μακαριστό πατέρα Μητροφάνη για να δώσουν ζωή στην σκληρή και άγρια, βραχύδη και άγονη περιοχή της Μιραγιάννας μεταφέροντας στους ώμους το νερό από την Κερασιά και αργότερα τις σωληνώσεις για την ύδρευση της άνυδρης περιοχής που την μετέτρεψαν σε επίγειο παράδεισο. Εκείνο που με είχε εντυπωσιάσει στον Δόκιμο, τότε, Γεώργιο και αργότερα Μοναχό Σπυρίδωνα, ήταν η μεγάλη και χωρίς όρους υπακοή στα κελεύσματα των Γεροντάδων του, του Γέροντα Γεράσιμου και του αιμνήστου παπά-Διονύση του Πνευματικού. Μπορώ να καταθέσω υπεύθυνα πως η δοκιμασία του ήταν σκληρή, όπως και η μοναχική ζωή στη σκήτη. Τα χρόνια πέρασαν ο Γεώργιος έγινε ο Μοναχός Σπυρίδων που εξελίχθηκε σε ένα από τους καλύτερους ψάλτες του Αγίου Όρους με σπάνιο ήθος και μουσική κατάρτιση αλλά και σε ένα Μοναχό που έκλεινε στην καρδιά του μέσα όλο το μεγαλείο της Χριστιανικής ανιδιοτελούς αγάπης. Η αγκαλιά του, όπως και η πόρτα του αγιασμένου από τα δάκρυα και τις προσευχές των Μικραγιαννανιτών Πατέρων, κελιού του, ήταν πάντα ανοιχτές για κάθε άνθρωπο. Κάθε κουρασμένο οδοιπόρο της ζωής που ζήτηγε δροσιστική παρηγοριά και αγάπη. Πάντα πρώτος όπου υπήρχε ανάγκη με το χαμόγελο και λόγο παραμυθίας στα χείλη. Δεν είναι μικρός ο αριθμός των ευεργετηθέντων από τα λόγια και τα έργα του. Ο μακαριστός Σπυρίδων αγαπούσε πολύ τον Θεό και την Ελλάδα. Μικρασιάτης στην καταγωγή δεν έκρυβε την αγωνία του για το μέλλον της πατρίδας μας και δεν δίστασε με παρρησία να κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου προς τους αρμόδιους φορείς του Τόπου μας. Πιστός στις παραδόσεις ήταν πάντα στο πλευρό του Οικουμενικού Πατριαρχείου που τον επιστράτευε πάντα τόσο κατά την τελετή του αγίου Μύρου, όσο και για άλλες σημαντικές αποστολές. Συγκινητική ήταν η παρουσία του Γέροντα στην πρώτη Θεία Λειτουργία στον άγιο Βουκόλο της

Σμύρνης όπου παρά την ασθενεία του έψαλλε μέσα από την ψυχή του καλύτερα από κάθε άλλη φορά.

Πατριάρχες,Αρχιεπίσκοποι,Αρχιερείς,Ιερείς ,Μοναχοί και Λαϊκοί,έχουν γνωρίσει το μεγαλείο της καρδιάς του ,και σήμερα όλοι τον κατευοδώνουμε στο μεγάλο του τελευταίο ταξίδι .

Στο νου μου έχω τα τελευταία λόγια που μου είπε από το κρεβάτι του πόνου, «το μόνο που θέλω είναι να κάνεις προσευχή να γίνει το θέλημα του Θεού».Όταν τον είδα για τελευταία φορά πρίν λίγες ημέρες δεν μπορούσε να μιλήσει κατάλαβα όμως από το σφίξιμο στο χέρι πως επαναλάμβανε το ίδιο.

Τώρα ο Σπυρίδων ψάλλει με τους αγίους Αγγέλους και βάζει μετάνοια στους Γεροντάδες,στον π.Γεράσιμο,στον παπά-Διονύση και στον παπά-Μητροφάνη.

Όλοι μαζί προσκυνούν τον Θρόνο του αγίου Θεού και εύχονται για εμάς και ιδιαίτερα για την ευλογημένη Συνοδεία τους.

Αδελφέ,πατέρα ,γέροντα και ΦΙΛΕ, αγαπημένε μου Σπυρίδωνα καλή ανάπαυση και Καλή Ανάσταση.

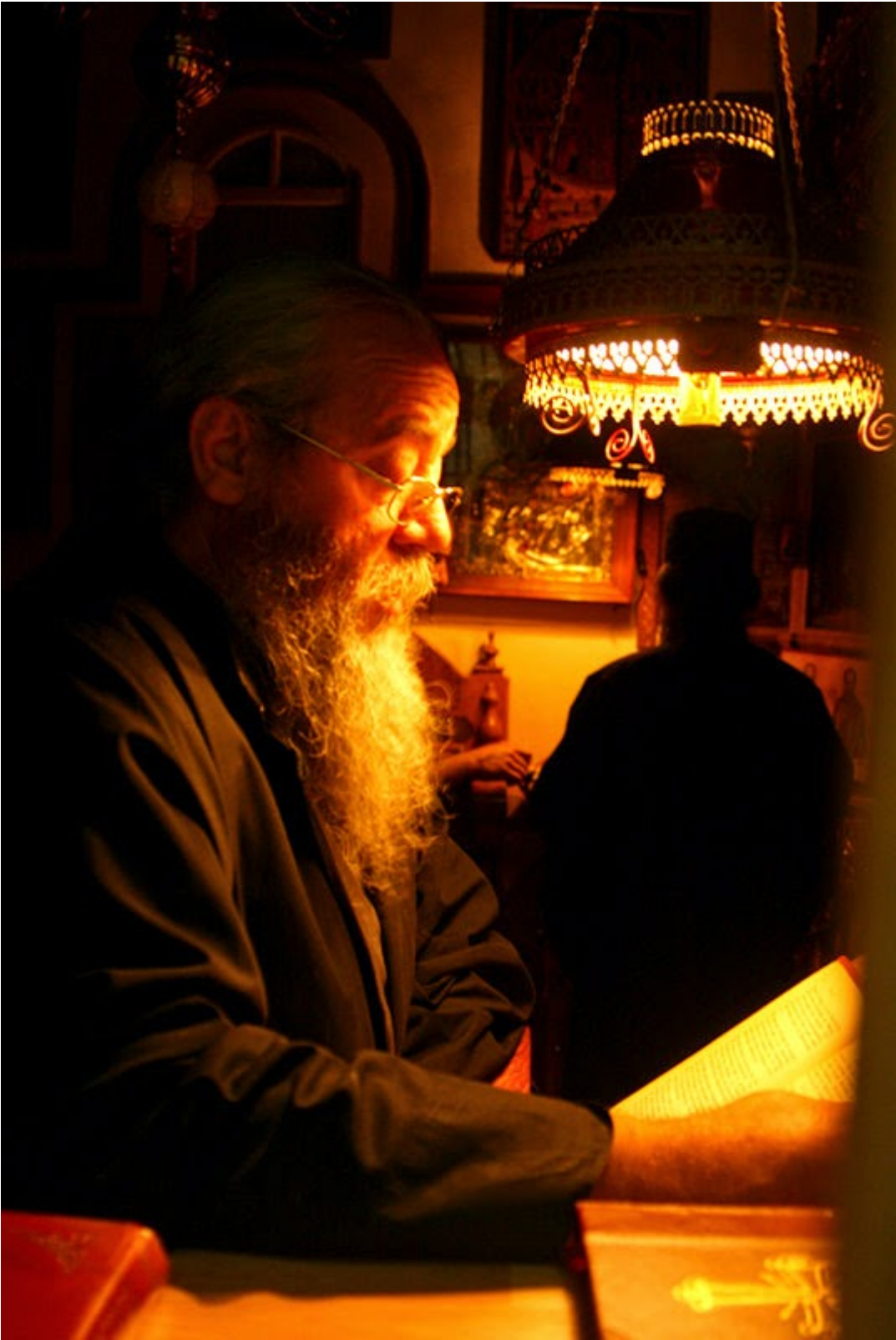

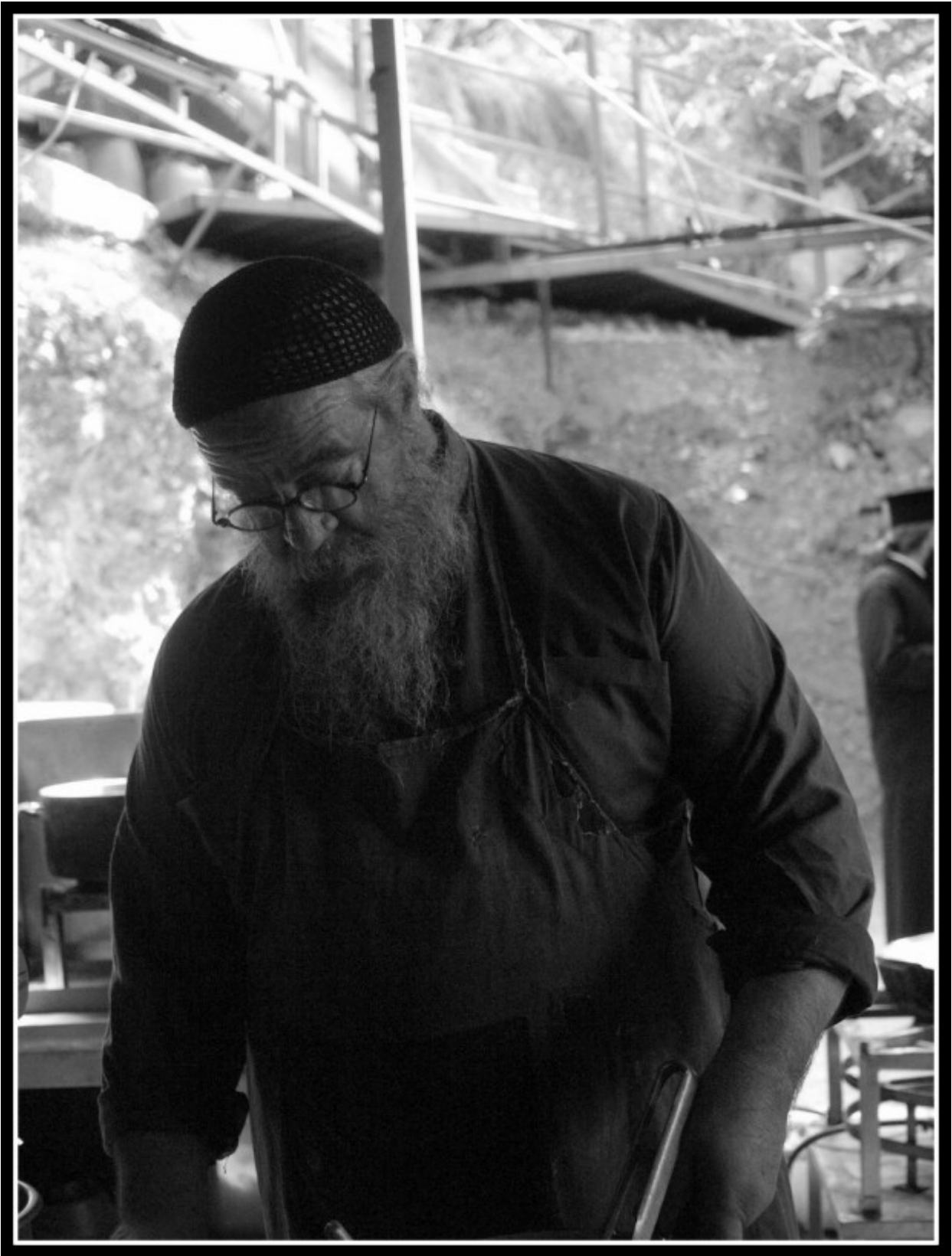

π.Τιμόθεος Ηλιάκης